

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **M. Z.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č. j. 840/DS/15-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 8. 2016, č. j. 57 A 85/2015 - 96, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) ze dne 30. 8. 2016, č. j. 57 A 85/2015 - 96, (dále jen „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č. j. 840/DS/15-3 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky stěžovatele a potvrzen záznam 12 bodů.

Ve své kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku. K tomu uvedl, že mu v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí hrozí ztráta zaměstnání, neboť pro výkon práce nezbytně potřebuje řidičské oprávnění. Nenapravitelnou újmu spatřuje také ve finanční zátěži spojené s navrácením řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů, která by byla v případě ztráty zaměstnání zcela nepřiměřená. Stěžovatel dále poukazuje na své finanční závazky (bydlení, internet, splátky úvěru a dlužného pojistného u zdravotní pojišťovny, jakož i exekuce za poskytnutí půjčky), které hradí ze své mzdy za práci jako adjunkt lesní správy. Pro její výkon nutně potřebuje řidičské oprávnění. Odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76. Zároveň má za to, že vzhledem k závažnosti přestupků, na základě nichž v součtu dosáhl bodového

hodnocení 12 bodů, nedojde přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti k závažnému ohrožení veřejného zájmu a nebude ani způsobena újma jiným osobám (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 – 103). I krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek.

Stěžovatel na výzvu Nejvyššího správního soudu doložil, že je na uvedené pozici adjunkt lesní správy skutečně aktuálně zaměstnán.

Žalovaný se k žádosti o přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto nejprve posuzoval, jaká újma by vznikla přiznáním, resp. nepřiznáním odkladného účinku stěžovateli a jiným osobám.

Stěžovatel tvrdil, že v důsledku pozbytí řidičského oprávnění mu hrozí ztráta zaměstnání a následně i nepřiměřená finanční zátěž. Výkonem rozhodnutí by mu proto vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku mohlo v posuzované věci způsobit jiným osobám větší újmu, než která hrozí stěžovateli. Jednotlivé přestupky [dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5, dále bod 1 a dvakrát bod 4, a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu], na základě nichž bylo stěžovateli v součtu zaznamenáno 12 bodů, nebyly takové povahy, že by odložení okamžiku pozbytí řidičského oprávnění stěžovatelem mohlo znamenat hrozící nebezpečí pro jiné osoby, či jinou újmu. Nejvyšší správní soud neshledal ani jiné okolnosti, které by tomu nasvědčovaly. Je proto přesvědčen, že by výkon rozhodnutí pro stěžovatele znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, neboť stěžovateli hrozí ztráta zaměstnání, které je zdrojem jeho obživy.

Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně

pokračování

druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svédčícího stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS). S ohledem na shora uvedenou hrozbu ztráty zaměstnání a charakter přestupků, které spáchal, shledává soud, oproti újmě hrozící stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity. Tím je splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Je třeba připomenout, že v usnesení ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 - 96, č. 786/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[o]dkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo.“ Za dané situace se tedy do rozhodnutí o kasační stížnosti pozastavují účinky nejen ve vztahu k rozsudku krajského soudu, ale odkladný účinek kasační stížnosti působí i ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného.

Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS, na které odkazuje i stěžovatel).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu